

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 12

Hòa thượng Tịnh Không trả lời câu hỏi của đồng tu tại Hồng Kông

Thời gian: 05/08/2005

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, hôm nay là buổi trả lời câu hỏi tại chỗ lần thứ 12.

Hỏi: Trước tiên, Bắc Kinh có vài vị đồng tu đưa ra câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên, học tập Đệ Tử Quy có nói đến vấn đề giữ chữ tín, có người nói, chuyện lớn ắt phải giữ chữ tín, chuyện nhỏ có thể tùy ý thì có như pháp không? Đối với tu hành của chúng ta có tổn hại gì không?

Đáp: Vấn đề này, đây là thành thật, thành khẩn, thành thật là tánh đức của chúng ta, chúng ta đang bồi dưỡng tánh đức của chúng ta, không nói dối, không nói ly gián, không nói thêu dệt, không nói thô ác, nhất định phải học tập. Chư Phật Bồ-tát đời đời kiếp kiếp không nói dối, vậy chúng ta tại sao phải lừa gạt người khác? Trong này đừng nên phân biệt tín lớn hay tín nhỏ, chuyện nhỏ hơn đi chẳng nữa đều phải giữ chữ tín. Nhưng trong đó có một điểm nhất định phải hiểu được, giữ chữ tín phải hiểu được lợi ích chúng sanh, trong kinh đức Phật có nêu ví dụ. Người thợ săn đuổi theo con mồi, đi tới ngã ba đường, không thấy con mồi đâu, nhìn thấy đối diện có một người đi tới, thợ săn liền hỏi người đó: “Tôi vừa đuổi theo một con vật nhỏ qua đây, anh có nhìn thấy không?” “Có nhìn thấy”, “nó đi theo hướng nào?” Đi theo hướng này, người đó chỉ hướng kia, người đó nói nó đi theo hướng kia rồi. Đây chính là lừa thợ săn, lừa thợ săn là chuyện tốt, bạn xem cứu được mạng con vật đó, cũng giúp thợ săn không phải sát sanh, cho nên điều này phải có trí tuệ. Lúc này bạn nói rất thành thật, nó chạy theo hướng này, thợ săn đương nhiên đuổi theo, vậy thì con mồi nhất định sẽ bị thợ săn giết chết.

Cho nên, không phải là tín lớn hay tín nhỏ, phải lợi ích chúng sanh, điều này rất quan trọng. Nếu như nói dối với đại chúng bất lợi, nói dối cũng không sao, lời nói dối này cứu độ hết thảy chúng sanh khổ nạn. Hiểu được nguyên tắc này thì bạn sẽ biết được, cho nên từng điều giới luật đều có *khai, già, trì, phạm*, đây gọi là khai duyên, khai giới, không gọi là phá giới. Cho nên, học phải cố gắng học, mỗi điều

giới luật đều có *khai, già, trì, phạm*, trong tình huống nào nên có cách làm thế nào, là linh hoạt chứ không phải đã hình thành thì không thay đổi.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, rất nhiều cư sĩ phát nguyện hoằng dương Phật pháp, đồng thời tích cực hộ trì Phật pháp. Bởi vì sinh sống ở khu vực khác nhau, hoàn cảnh sinh sống khác nhau, trong lúc cùng nhau hợp tác hộ trì Phật pháp, nếu hợp tác không tốt sẽ sanh ra ảnh hưởng gì đối với chúng sanh? Đối với tu hành của bản thân có ảnh hưởng gì không?

Đáp: Ảnh hưởng rất lớn, phạm là hoằng pháp, hộ pháp thì nhất định phải hằng ngày nghe kinh, hằng ngày niệm Phật; niệm Phật bạn mới có được sự gia trì của Phật, nghe kinh bạn mới hiểu rõ đạo lý, biết được làm như thế nào, phối hợp thế nào mới tốt. Quan trọng nhất là đạo tràng lục hòa, chúng tôi giảng rất nhiều, gần đây [trong lúc] giảng phẩm Bồ-tát Văn Minh cũng nói rất nhiều, quan trọng nhất là hòa kính. Chúng ta chung sống hòa thuận với người khác, điều kiện đầu tiên để chung sống hòa thuận là phải hạ thấp thân phận của chính mình, tư thế của chúng ta rất cao, bạn làm sao có thể chung sống hòa thuận với người khác được? Thánh hiền Trung Quốc xưa giảng về lễ, tinh thần của lễ là hạ mình mà tôn người, bản thân mình phải khiêm tốn hạ thấp, tôn trọng người khác, đây là tinh thần của lễ, không làm được điểm này thì bạn rất khó học lễ. Đây không những là thánh hiền Trung Quốc xưa dạy, nhà Phật cũng dạy, bạn xem trong Phổ Hiền hạnh nguyện của nhà Phật dạy chúng ta “hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức”, nếu bạn không khiêm tốn, không hạ thấp thì bạn làm sao có thể tùy hỷ? Cho nên phải hiểu được tôn trọng người khác.

Mấy ngày trước có một vị tín đồ đạo Thiên Chúa tới thăm tôi, ông ấy cũng từng nghe tôi giảng kinh Mân Côi, kinh Mân Côi là khóa tụng sớm tối của đạo Thiên Chúa, vô cùng quan trọng, kinh tổng cộng có 15 điều, điều đầu tiên là dạy bạn học theo sự khiêm hạ của bà Maria, đều là bắt đầu học từ chỗ này. Khiêm hạ là đối trị ngạo mạn, tập khí ngạo mạn con người đều có, thật sự là ai ai cũng đều có, là phiền não sanh ra đã có. Dùng phương pháp gì đối trị? Lễ kính, đối với người lễ kính, đối với người khiêm hạ, dần dần đoạn trừ phiền não ngạo mạn, tập khí ngạo mạn của chính mình, tánh đức của bản thân chúng ta mới có thể hiển lộ ra được. Con người trên thế gian, mỗi người đều có thể làm tốt công việc trên cương vị của mình, ví dụ như trong cửa Phật, chúng ta hộ pháp thì làm tốt công việc hộ pháp, hoằng pháp thì làm tốt công việc hoằng pháp; bản thân làm tốt, lại có thể phối hợp với người

khác, đoàn thể này sẽ hưng vượng. Gia đình cũng như vậy, xã hội, đất nước cũng như vậy, chỉ cần bản thân làm tốt công việc của mình, phối hợp với mọi người.

Một đất nước, một thế giới, cũng giống như thân thể của chúng ta, cho nên bạn thường tỉ mỉ nghĩ đến thân thể, mỗi ngày sớm tối đều sẽ soi gương, khi soi gương bạn nghĩ tới thân thể này. Thân thể là một vụ trụ, thân thể là một đất nước, mắt, tai, mũi, lưỡi là từng dân tộc khác nhau, lục phủ ngũ tạng bên trong chính là tôn giáo khác nhau. Bạn xem thân thể này, mắt lo nhìn, tai lo nghe, mắt không can thiệp tai, tai cũng không can thiệp mũi, nhưng chúng đều có thể phối hợp, đều có thể hợp tác giúp đỡ lẫn nhau, như vậy thì thân thể khỏe mạnh. Nếu nhưng chúng vừa đánh nhau, lại không phối hợp, vậy thân thể này không phải sẽ bị bệnh sao? Sau khi bị bệnh sẽ tổn hại sự khỏe mạnh của toàn bộ thân thể. Từ đó thấy được, nếu chúng ta không phối hợp với chủng tộc, với tôn giáo, với những văn hóa khác thì sẽ mang lại tai nạn cho cả trái đất này, trái đất này là một thân thể, bạn thường nhìn từ thân thể thì bạn sẽ khai mở trí tuệ.

Vũ trụ là một thể, trái đất cũng là một thể, hết thảy chúng sanh đều là người một nhà, cho nên nhất định phải tôn trọng lẫn nhau, kính yêu lẫn nhau, quan tâm lẫn nhau, hợp tác lẫn nhau, xung đột mâu thuẫn sẽ được hóa giải, an định hòa bình mới có thể được thực hiện. Từ bản thân chúng ta dẫn đầu làm, đừng nên hi vọng người khác, hi vọng người khác thì vĩnh viễn sẽ thất vọng, bản thân nhất định phải làm được phối hợp với người khác, vậy là đúng rồi. Người khác không phối hợp với chúng ta là do bản thân chúng ta làm chưa tốt, phải nghiêm túc phản tỉnh kiểm điểm, càng phải nỗ lực làm tốt hơn. Chúng ta phải học theo vua Thuấn, câu chuyện của vua Thuấn mọi người đều biết, bạn xem hoàn cảnh mà vua Thuấn sống khi còn nhỏ, mẹ của ông qua đời, cha lại cưới mẹ kế, mẹ kế đối xử với ông không tốt. Mẹ kế sinh ra em trai, cả gia đình này, người cha nghe lời mẹ kế, cả nhà đều muốn hại ông, bày kế giết chết ông. Ông rất thông minh, ông vô cùng yêu thương bảo vệ mỗi người trong gia đình, luôn cảm thấy bản thân mình làm chưa tốt, người trong nhà lại không hoan hỷ. Ngày ngày sửa đổi, sửa trong ba năm, khiến cho cha, mẹ kế, em trai ông ấy đều bị cảm động, cả nhà trở thành gia đình hòa thuận.

Hàng xóm láng giềng, hàng xóm nhìn thấy gia đình này, Thuấn tốt như vậy, đều học theo ông ấy, cho nên cảm hóa được thôn trang này. Chuyện này bị vua Nghiêu là hoàng đế thời đó, vua Nghiêu biết được [chuyện này], vua Nghiêu vô cùng tán thán, Thuấn có thể cảm hóa được gia đình, cảm hóa được thôn trấn này. Cho nên,

vua Nghiêu triệu kiến ông, gả hai người con gái cho ông. Vua Nghiêu có chín người con trai, chín người con trai làm bạn với ông, quan sát ông, đức hạnh của ông, năng lực của ông có phải là thật không? Tới sau này phát hiện ra là thật, không hề giả chút nào, thật sự tu hành đại đức, sau cùng vua Nghiêu nhường vương vị cho ông ấy, đây là [chế độ] chính trị nhường ngôi thời Trung Quốc cổ đại. Hoàng đế chọn lựa người kế thừa nhất định phải chọn lựa người có đức hạnh, có học vấn, lại rất tài giỏi, yêu thương bảo hộ nhân dân, giao vương vị cho người đó, cho nên đây là điều rất đáng để chúng ta học tập theo.

Người Trung Quốc nói đến luân lý đạo đức thì đầu tiên sẽ nghĩ tới vua Thuấn, người mà Khổng tử, Mạnh tử của Trung Quốc khâm phục nhất, kính trọng nhất cũng chính là Nghiêu Thuấn. Nghiêu Thuấn cách Khổng tử 2.500 năm, Khổng tử cách chúng ta cũng 2.500 năm, 5.000 năm trước. Giáo dục Trung Quốc có ghi chép bằng văn tự, từ thời Nghiêu Thuấn đã có ghi chép bằng văn tự. Những điều dạy là luân lý đạo đức, bản thân vua Nghiêu, vua Thuấn đã làm được luân lý đạo đức. Bản thân làm được, dạy người khác dễ dạy, bản thân chưa làm được, dạy người khác, người ta không tin tưởng, cho nên nhất định phải bắt đầu làm từ bản thân mình; người khác không tin, là do mình làm vẫn chưa đủ tốt, phải nỗ lực hơn. Như vậy đối với tu hành của đoàn thể, tu hành của chính mình sẽ có sự giúp đỡ tích cực. Nếu không thì mặc dù chúng ta rất nhiệt tình, nhiệt tình là cảm tình, cảm tình thường sẽ đánh mất lý trí. Không nghe kinh, không hiểu kinh giáo, kinh giáo là dạy chúng ta khai mở trí tuệ, không nghe kinh thì trí tuệ của bạn sẽ ít, trí tuệ ít mà dùng cảm tình thì thường sẽ sanh ra mâu thuẫn. Hộ pháp không thể phối hợp, không thể hòa thuận, hoàng pháp cũng không thể hòa thuận, như vậy sẽ phá hủy hình tượng Phật giáo. Tội phá hoại hình tượng Phật giáo sẽ đọa địa ngục A-tỳ, chúng ta không thể không biết.

Bạn xem xã hội hiện nay, biết bao người sanh ra hiểu lầm với Phật giáo, chúng ta không thể trách họ, phải trách chính mình, bản thân chúng ta làm không tốt, bản thân chúng ta tuyên truyền chưa đủ, khiến người khác sanh ra nhiều hiểu lầm như vậy. Tại gia, xuất gia học Phật rất nhiều, chúng ta không thể can thiệp người khác, phải bắt đầu làm từ chính mình, tôi phải làm tốt. Gần như mọi người trên toàn thế giới đều coi Phật giáo là tôn giáo, chuyện này chúng ta cũng không thể phủ nhận, bạn xem thử chùa chiền am đường đích thực là tôn giáo. Chùa chiền am đường Phật giáo vốn là giáo dục, không phải tôn giáo, Phật giáo trở thành tôn giáo nhiều nhất không quá 300 năm. Chúng ta đọc sách, thời vua Càn Long vẫn chưa biên

chất, vẫn là giáo dục, bạn xem những vị đế vương những năm đầu thời nhà Thanh đều lễ thỉnh pháp sư, đạo trưởng, có học giả của Đạo giáo, Nho giáo, ba nhà Nho Thích Đạo, gần như hằng ngày đều dạy học ở trong cung đình, chúng ta hiện nay gọi là mở lớp dạy học. Hoàng đế dẫn theo hoàng tử hoàng tôn, văn võ bá quan của mình, ngày ngày tới tiếp nhận giáo dục Nho Thích Đạo. Cho nên, thời gian Phật giáo trở thành tôn giáo cũng không dài. Nhưng mà hiện nay chúng ta đích thực nhìn thấy dạy học trong Phật giáo quá ít, nhìn thấy nghi thức hình thức tôn giáo quá nhiều. Dạy học là phục vụ cho người khác, hiện tại những nghi thức này là phục vụ cho người chết, không phải phục vụ cho người sống. Phục vụ cho người chết, người sống không nhận được lợi ích tốt, những thứ này tự nhiên khiến hứng thú của chúng ta đối với Phật giáo sẽ hạ thấp xuống, nhất định phải biết điều này.

Chúng ta nhận thức rất rõ ràng, Phật giáo là giáo dục, tất cả các tôn giáo đều là giáo dục tôn giáo, bạn xem kinh điển liền biết được. Cho nên, học theo thánh hiền xưa nhất định phải từ kinh điển, học tập từ trong điển tịch, sau đó bạn xem hình thức của nó, bạn liền biết được họ làm như pháp hay không. Như pháp hay không như pháp thì trong lòng mình biết rõ, cũng không cần đi hỏi, nếu bạn đi hỏi, vậy thì bạn không có trí tuệ. Đi hỏi, ở chỗ người ta trong đó có lợi và hại, bạn chướng ngại lợi và hại của người ta, người ta sẽ coi bạn như oan gia đối đầu, không phải là bạn kết oán với người ta sao? Thánh nhân dạy chúng ta kết thiện duyên với hết thảy chúng sanh, không kết oán duyên. Bản thân họ làm không như pháp, bạn khuyên họ nếu họ không quay đầu, mỗi người tự có nhân quả của mình, tự mình chịu trách nhiệm, như vậy thì rõ ràng rồi. Thiện ác đều có báo, không có chuyện không có báo ứng, báo ứng chỉ là sớm hay muộn [mà thôi], chắc chắn có báo ứng.

Hỏi: Cư sĩ Dịch ở Bắc Kinh hỏi, ông ấy nói kinh Phật nói, nếu có người cả đời tạo tội nghiệp rất nặng, nếu lúc lâm chung có thể sám hối niệm Phật, Phật đều tới tiếp dẫn họ vãng sanh. Nhưng mà tại sao lại có người niệm Phật cả đời, lúc lâm chung lại gặp phải rất nhiều chướng nạn, ngược lại không thể kiên định niệm Phật cầu vãng sanh, hai loại người này là nghiệp nhân như thế nào?

Đáp: Cả đời tạo tác tội nghiệp, lâm chung niệm Phật vãng sanh, trong lịch sử có rất nhiều ví dụ, tôi thấy đại khái ví dụ sớm nhất chính là vua A-xà-thế trong Quán Kinh. Bạn xem vua A-xà-thế nghe lời Đề-bà-đạt-đa, Đề-bà-đạt-đa gây chia rẽ, vua giết cha của mình, đoạt vương vị, cha của ông chết thì ông mới có thể kế thừa vương vị; hại mẹ của ông ấy, vốn muốn giết mẹ, kết quả là sau đó rất nhiều người khuyên

ông, ông đã từ bỏ, giam lỏng mẹ mình. Hợp tác với Đề-bà-đạt-đa, ông ấy ủng hộ Đề-bà-đạt-đa làm vị Phật mới, muốn phá hoại đạo của Thích-ca Mâu-ni Phật, phá hoại tăng đoàn, cho nên tội ông ấy tạo là ngũ nghịch thập ác. Đề-bà-đạt-đa đọa địa ngục, lúc lâm chung vua A-xà-thế hối hận, biết được đời này làm sai rồi, mắc mưu của Đề-bà-đạt-đa, thật tâm sám hối, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Theo cách nghĩ của người bình thường chúng ta, đại khái chắc là vãng sanh hạ hạ phẩm, vậy đã là khá lắm rồi, nhưng Phật nói với chúng ta, ông ấy là thượng phẩm trung sanh, chúng ta xem điều này thật sự là không dám tưởng tượng.

Kinh Vua A-xà-thế trong Đại tạng kinh, Thích-ca Mâu-ni Phật giảng sự tích cả đời của vua A-xà-thế, chúng ta mới biết được vãng sanh có hai phương thức, một loại là bình thường đoạn ác tu thiện, tích lũy công đức, một loại là sám hối vãng sanh. Cho nên đối với người tạo tác tội nghiệp rất nặng, chúng ta chắc chắn không dám coi thường họ, tại sao vậy? Không chừng lúc lâm chung họ sám hối, vãng sanh thế giới Cực Lạc [phẩm vị] còn cao hơn mình, mình còn không bằng họ. Bạn nói đây là nghiệp nhân gì? Trong đời quá khứ họ ở Tịnh tông tu vô cùng tốt, trong đời này mê rồi, lúc lâm chung chợt tỉnh ngộ, đề khởi toàn bộ thiện căn trong đời quá khứ của họ, cho nên mới nhanh như vậy, sự sám hối của họ triệt để như vậy, cho nên họ mới có đại thành tựu.

Chúng ta có người đời này đều là trì giới niệm Phật, ngược lại không thể vãng sanh, đây là nguyên nhân gì? Nguyên nhân rất nhiều, chính mình nghĩ thử liền biết được, tín không thật, nửa tin nửa ngờ; nguyện không thiết, lúc có lúc không, vậy thì bạn không được rồi. Tổ sư từ xưa đến nay thường nói với chúng ta, ba điều kiện vãng sanh Tịnh độ là chân tín, nguyện thiết, thật thà niệm Phật. Hiện nay chúng ta niệm Phật không thật thà, tại sao lại nói không thật thà? Trong niệm Phật xen tạp vọng tưởng, vậy thì làm sao được? Công phu niệm Phật của bạn đều bị vọng tưởng phá hoại, không coi niệm Phật vãng sanh là chuyện lớn bậc nhất trong đời này của mình. Ví dụ nói bạn ở đây niệm Phật, có một người tới nói với bạn, hiện tại bên ngoài có một vụ làm ăn lớn cần mau chóng đi làm, có thể kiếm được hai ba triệu đôla, bạn đi ngay lập tức, không niệm Phật nữa, vậy thì vẫn được sao? Vậy thì không thể vãng sanh. Cho dù lợi hay hại trước mắt như thế nào thì vẫn như như bất động, tôi nhất tâm niệm tiếp, người này có thể vãng sanh. Cho nên, nghiệp nhân khiến niệm Phật không thể vãng sanh rất nhiều, nói tóm lại, tóm lại chính là chưa buông xuống tự tư

tự lợi, chưa thể buông xuống được danh lợi trước mắt, hưởng thụ ngũ dục lục trần, cho nên họ tạo thành chướng ngại.

Hỏi: Đây là vị đồng tu ở Bắc Kinh, anh ấy nói, anh trai nghiện ma túy, con và cha mẹ đều lo lắng cho anh ấy, chúng con phải làm thế nào mới có thể giúp anh trai làm lại cuộc đời, mới có thể thật sự giúp anh ấy nhận được lợi ích? Bạn bè nói Phật giáo là giáo dục, đúng là vậy, nhưng mà họ nói hôm nay tới chỗ này thấp nhang, ngày mai tới chỗ kia phóng sanh, làm những việc này liệu có chút mê tín không? Con có nhiều phiền não và ưu lo như vậy, làm thế nào mới có thể giúp tâm của con rộng mở hơn, thanh tịnh hơn?

Đáp: Phương pháp có hiệu quả nhất là hằng ngày bạn đọc kinh, hằng ngày nghe kinh, những vấn đề này của bạn toàn bộ đều không còn nữa. Bạn có trí tuệ, gặp những vấn đề này thì bạn liền biết được giải quyết như thế nào, làm thế nào để giúp đỡ người khác. Hiện tại người nghiện ma túy rất nhiều, đặc biệt là thanh thiếu niên, tôi ở Úc, chúng tôi sống ở một thành phố nhỏ, thành phố nhỏ này là thành phố văn hóa, người không nhiều, cư dân chỉ có 80.000 người, có một phần tư người làm công việc giáo dục. Nhưng mà trong thành phố nhỏ này, thanh thiếu niên nghiện hút, phạm tội không ngờ lại có tới tám ngàn người, tám ngàn người chiếm một phần mười dân số! Cho nên thị trường vô cùng từ bi, thị trường là người tốt. Chính quyền thành phố đã lập một trung tâm cai nghiện, đem kế hoạch này nói với tôi, hy vọng chúng tôi giúp đỡ họ, chúng tôi thật sự dốc sức giúp đỡ họ, làm một trung tâm cai nghiện. Trước đây con trai của thị trường cũng nghiện hút, ông ấy nói với tôi, ông bỏ ra thời gian ba năm mới có thể xoay chuyển được con trai. Ông ấy có kinh nghiệm đau khổ này, nhìn thấy người trẻ tuổi bị nghiện hút rất đáng sợ, hủy hoại cả đời của họ, cũng khiến gia đình của họ âu lo. Vấn đề này trong xã hội hiện nay, phương Đông và phương Tây đều tương đối phổ biến, chúng ta phải rất thận trọng, phải thường nói rõ ràng, nói thấu triệt những tác dụng phụ của nghiện hút.

Tại sao họ lại nghiện hút? Phải tìm ra nguyên nhân, loại bỏ từ nguyên nhân thì người này mới có thể quay đầu được. Hút thuốc là tìm sự kích thích, tìm sự kích thích nhất định là đời sống tinh thần không có chỗ dựa, chúng ta phải khích lệ họ lập chí. Cuộc đời trên thế gian này quan trọng nhất là phải có mục tiêu, phải có phương hướng, họ có mục tiêu, có phương hướng thì họ sẽ rất cố gắng, sẽ rất tinh tấn, sẽ rất tích cực, không đến mức sa sút. Nếu như con người sống ở đời không có mục tiêu, không có phương hướng, không biết tại sao phải sống thì rất dễ bị mê hoặc. Đây là

điều mà chúng ta phải hiểu, hi vọng nghe kinh nhiều hơn, đọc kinh nhiều hơn. Đối với học Phật, hôm nay tới đây thấp nhang, ngày mai tới chỗ kia phóng sanh, thật ra mà nói là không cần thiết, điều này mọi người nhất định phải biết. Pháp hội trong chùa tổ chức phóng sanh, đó là thế nào? Đó là làm ra dáng vẻ, giống như làm ra dáng vẻ trong hát kịch vậy, để khuyên người bình thường. Phóng sanh thật sự không cần làm những nghi thức này, nghi thức bạn làm dài như vậy, những tôm cá bạn mua, nghi thức chưa làm xong thì chúng chết rồi, làm sao có thể không có lỗi với chúng? Phóng sanh phải nhanh, như vậy mới đúng.

Phóng sanh là dạy bạn lúc bình thường, ví dụ bạn tới chợ mua rau, cũng không phải là cố tình, ngẫu nhiên phát hiện động vật này rất hoạt bát, chắc chắn có thể sống tiếp được thì bạn mua một ít, sau đó bạn tự mình đi phóng sanh. Bạn hiểu nghi quỹ này, bạn làm tam quy y cho chúng, thông thường chúng ta niệm “quy y Phật, không đọa địa ngục; quy y pháp, không đọa nga quý; quy y tăng, không đọa bàng sanh”, sau đó niệm Phật, dạy chúng cầu sanh Tịnh độ rồi thả chúng đi là được, nghi thức càng đơn giản càng tốt. Chúng đau khổ biết bao! Bạn còn trì hoãn quá lâu như vậy, khi bạn có lòng thả chúng thì chúng đã không vui với bạn rồi. Bạn phải nhanh chóng thả chúng đi thì chúng mới hoan hỷ, người cùng tâm này, tâm cũng lý này, một đạo lý, cho nên phải hiểu.

Ở trong chùa, đó là làm ra hình thức để cho mọi người thấy, khuyên mọi người nên thường phóng sanh, phóng sanh là tích cực, tiêu cực là ăn thịt chúng sanh. Ăn chay tốt, tôi học Phật 54 năm, ăn chay 54 năm, tôi học Phật sáu tháng liền bắt đầu ăn chay, thật sự hiểu được lợi ích của ăn chay. Ăn chay vệ sinh, vệ tính, tính là tính tình, bảo vệ tính tình tốt đẹp; vệ tâm, tâm từ bi, cho nên ăn chay nuôi dưỡng tâm từ bi, nuôi dưỡng đức hạnh tốt, lại vệ sinh, quá tốt đối với sức khỏe. Bạn xem năm nay tôi sắp 80 tuổi rồi, 79 tuổi, sang năm 80 tuổi, cả đời chưa từng bị bệnh, chưa từng vào bệnh viện, không có bệnh án, [đó là nhờ] hưởng lợi từ ăn chay. Tôi ăn chay có quy luật, tôi ăn rất ít, không ăn vặt, nhất định không ăn vặt, chỉ cần ăn uống sinh hoạt thường ngày bạn cẩn thận điều dưỡng thì sẽ không bị bệnh. Tâm địa phải thanh tịnh, nuôi dưỡng tâm từ bi, tôi thường nói tâm thanh tịnh sẽ không mắc bệnh, bệnh tật là vi khuẩn gây bệnh, sẽ không bị, trong tâm thanh tịnh của bạn sẽ không nhiễm phải chúng, tâm từ bi có thể giải độc, không cần uống thuốc, thuốc men đều có tác dụng phụ, thuốc men chắc chắn không phải là thứ tốt.

Thật sự nếu nói tới thuốc men, tôi cảm thấy thuốc Đông y tốt hơn thuốc Tây, tác dụng phụ của thuốc Tây rất lợi hại. Ví dụ như trị bệnh ở chỗ này, trị khỏi cho bạn, chỗ khác của bạn lại bị bệnh, vậy thì phiền phức lớn rồi. Cho nên bạn xem hiện nay, lần trước tôi tới nước Anh, tôi nghe nói hoàng thất nước Anh, hoàng gia của họ bị bệnh thì tìm Đông y [để chữa trị], không tìm Tây y, có đạo lý! Tôi nghe được rất hoan hỷ, có đạo lý. Tôi phát hiện người châu Âu họ vẫn là có văn hóa, đối với văn hóa truyền thống Trung Quốc họ vô cùng sùng bái, vô cùng tôn trọng. Tôi đi thăm đại học Oxford, đại học London, trong đại học London có trung tâm Hán học, rất có tiếng trên thế giới. Những giáo sư của họ gặp mặt tôi đều vô cùng hoan hỷ, rất quen thuộc. Bạn nghĩ thật kỳ lạ, tại sao lại rất quen thuộc? Họ xem vệ tinh, xem mạng internet, thường xem tôi, cho nên đối với tôi rất quen thuộc. Cho nên tới đó không cảm thấy xa lạ chút nào, rất hiếm có, người châu Âu thật ra mà nói là rất đáng yêu.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của một vị cư sĩ ở Bắc Kinh, ông ấy nói con rất hướng về cảnh giới viên dung của lý sự vô ngại, sự sự vô ngại mà lão pháp sư giảng. Lúc nghe kinh cho rằng đều nghe hiểu đạo lý rồi, nhưng trong quá trình làm việc vừa gặp phải nghịch cảnh thì phiền não chướng ngại lại xuất hiện. Nhìn thấy mọi người buông xuống vạn duyên, nhất tâm niệm Phật, con rất ngưỡng mộ, nhưng nhất thời chưa làm được. Xin hỏi sư phụ, trên con đường tu hành liệu có nhất định phải sau khi trải sự rèn tâm mới có thể thật sự nhìn thấu, buông xuống không?

Đáp: Không sai, tu hành chính là trải sự rèn tâm, bạn không ở đó, đặc biệt là hoàn cảnh người việc, bạn không rèn luyện trong hoàn cảnh thì bạn tu điều gì? Cho nên vào mấy năm trước tôi đã viết một bức câu đối, “trong nghịch cảnh”, nghịch cảnh là hoàn cảnh rất không tốt, “tùy ác duyên”, duyên mà nhà Phật nói tới chính là hoàn cảnh người việc, cảnh nói tới là hoàn cảnh vật chất; hoàn cảnh vật chất không tốt, hoàn cảnh người việc cũng không tốt, những người gặp được xung quanh đều là oan gia đối đầu, người nào cũng đều không có ánh mắt tốt nhìn bạn. Lúc này bạn đi rèn luyện, đi tu trong đó, tu điều gì? Không có sân giận, “không sân giận”, nghiệp chướng của bạn liền tiêu trừ. “Trong thuận cảnh, tùy thiện duyên”, đây là hoàn cảnh rất tốt, những người gặp được đều vô cùng hiền hòa thiện lương, ở trong đó tu không có tham luyến, phước báo của bạn liền hiện tiền. Thuận cảnh không được tham luyến, nghịch cảnh không được sân giận, đều là tu trong hoàn cảnh, nếu như không có những cảnh giới này thì bạn đi đâu mà tu?

Cho nên nói chạy vào núi sâu, tìm một hang động để tu, như vậy không đáng tin cậy. Tới nơi không có người để tu hành, tốt rồi, ở được mười mấy năm, tâm địa rất thanh tịnh rồi, bản thân cho rằng rất khá, xuống núi tới thế giới hoa lệ đi một vòng, tâm lập tức loạn ngay, vậy thì có tác dụng gì? Thật sự tu hành chính là tu hành trong hồng trần, vậy thì mới đáng tin cậy. Nhưng mà tu trong hồng trần không dễ dàng, lúc lên lúc xuống, lúc lên rất cao, lúc xuống cũng rất nhanh. Cho nên, nếu muốn duy trì mình chỉ nâng lên, không đọa lạc xuống thì bản thân trong hồng trần đều phải hết sức thận trọng, ngày ngày đọc kinh. Ngày ngày đọc kinh, ngày ngày tiếp nhận lời dạy bảo của Phật Bồ-tát, có vậy bạn mới không đến mức mất phương hướng, ba ngày không đọc kinh, bảo đảm bạn sẽ đọa lạc; con người hiện nay không giữ được, ba ngày chắc chắn không giữ được. Tận lực giảm bớt mê hoặc, sức mạnh lớn nhất của sự mê hoặc là tivi, tiếp đó là mạng internet, báo chí, tạp chí, chương trình phát thanh, những thứ này đều ô nhiễm nghiêm trọng, chúng ta đều phải cự tuyệt, là chuyện tốt. Bốn mươi năm nay tôi không xem ti vi, không đọc báo, cho nên tôi không biết gì cả, có người hỏi tôi, [tôi nói] mỗi ngày đều thiên hạ thái bình, thế giới này vô cùng tốt đẹp. Bạn xem những gì mà tôi tiếp xúc, nơi tôi ở đây là đạo tràng của chúng ta, tới đạo tràng giảng kinh, trở về thì đọc kinh, đây chính là công việc của tôi.

Chúng tôi không chỉ không có báo chí, tạp chí, ngay cả thư tín cũng không có, tôi hi vọng mọi người đừng viết thư cho tôi, viết thư cho tôi, tôi đều không đọc được. Viết thư đại khái đều gửi tới địa chỉ bên này, mọi người nhận giúp tôi. Có bức thư ngẫu nhiên nhìn thấy, nhìn thấy một bức thư, nhìn ngày trên đó là năm kia, đã qua hai ba năm rồi, cho nên đừng viết thư cho tôi. Cũng đừng gọi điện thoại cho tôi, có vấn đề thì mọi người nói chuyện với thường trụ bên này. Thứ sáu chúng tôi ở bên này sẽ công khai trả lời. Mọi người tìm trong vấn đáp [học Phật], Vấn đáp [học Phật] rất nhiều, hiện tại đĩa lưu hành cũng không ít, nghe nói đồng tu ở Trung Quốc đại lục căn cứ theo những đĩa này viết thành sách, như vậy đều rất tốt, có thể giúp đỡ người sơ học. Cho nên ô nhiễm, bản thân mình nhất định phải chủ động không tiếp xúc. Người xưa nói rất hay, “biết nhiều chuyện thì nhiều phiền não, quen nhiều người thì lắm thị phi”, vẫn nên ít tiếp xúc người thì thị phi ít, ít nghe ngóng những chuyện này thì bạn sẽ ít phiền não, như vậy chúng ta mới có thể được tâm thanh tịnh, điều này quan trọng hơn bất cứ thứ gì.

Hỏi: Đây là câu hỏi của kênh truyền hình vệ tinh Hoa Tạng. Đệ tử thường đi thiền viện Địa Tạng tham gia pháp hội, pháp sư trong chùa nói cư sĩ nên đốt đèn, siêu độ oan thân, siêu độ tổ tiên nhiều đời và liên vị người mất, và rất nhiều hạng mục v.v... từ 2000 tệ tới 300.000 tệ. Xin sư phụ từ bi khai thị, nhất định phải làm như vậy mới có sự giúp đỡ đối với chúng con sao?

Đáp: Hi vọng bạn đọc kinh nhiều hơn, vấn đề này không dễ trả lời, bạn nghe nhiều thì tự bạn sẽ hiểu rõ. Nếu như nói tiền nhiều một chút, cầm đi siêu độ tổ tiên đều có thể siêu độ được, hà tất phải tu hành? Mọi người kiếm tiền nhiều hơn, kiếm tiền nhiều hơn, bố thí nhiều hơn thì bạn liền siêu độ, không có đạo lý này. Siêu độ nhất định phải tu hành. Bạn xem thử trong Đàn Kinh, Lục Tổ nói rất hay, “việc này, (việc này tức là việc lớn sanh tử), thì phước không thể cứu”, phước báo của bạn có lớn hơn chăng nữa, cũng không cách nào liễu thoát sanh tử, ra khỏi ba cõi, việc này chỉ điều gì có thể cứu? Định, tuệ có thể cứu, phước không thể cứu. Nhưng mà chuyện này, tôi rất tán thành thái độ của đại sư Ấn Quang, tôi cũng học theo ngài. Có người hỏi đại sư Ấn Quang, con người sau khi qua đời đốt tiền giấy, những thứ này trong cửa Phật không có, đây là tập tục dân gian của chúng ta. Ấn Tổ dùng thái độ thế nào? Không tán thành cũng không phản đối, không tán thành là do trong cửa Phật không có, không phản đối là do phong tục tập quán thế gian có. Mọi người đều biết thế gian này là lục đạo, con người sau khi chết đi, nếu họ lại đến nhân gian nữa, bạn đốt tiền giấy thì họ không dùng đến, họ đến cõi trời cũng không dùng đến, đến cõi địa ngục, cõi súc sanh cũng không dùng đến, chỉ có một cõi, cõi quỷ có dùng. Nếu như họ đọa vào cõi quỷ, bạn bảo họ không đốt tiền giấy thì bạn đã chặn con đường tiền tài của người khác, bạn có lỗi lầm. Cho nên đối với chuyện này, Ấn Tổ không tán thành cũng không phản đối, thái độ này rất đúng trọng tâm, tôi cảm thấy chúng ta nên học theo. Đích thực là đọa vào cõi nạ quỷ rất cần.

Gần đây chúng tôi ở Bắc Kinh có một người bạn, lúc tôi ở Bắc Kinh ông ấy cũng tới gặp tôi ba lần, tôi về Hồng Kông không tới mười ngày thì ông ấy qua đời, rất đột ngột, chúng tôi đều cảm thấy rất bất ngờ. Bên Thâm Quyển có một đạo trưởng, đạo trưởng này có chút [khả năng] giao tiếp với linh hồn, [nhờ đạo trưởng] tìm ông ấy tới, nghe nói hiện tại ông ở Hồng Kông. Nơi này tôi đã lập bài vị cho ông, ông đang ở trong trung âm, vẫn chưa tới 49 ngày, trung âm, du hồn. Đạo trưởng này có chút năng lực, bởi vì tôi không nói với đạo trưởng việc ở đây thì đạo trưởng đã nói ra, đạo trưởng nói pháp sư Tịnh Không đã lập bài vị cho ông ấy ở đạo

tràng, hơn nữa còn lập bài vị ở phòng thu, điều này khiến tôi cảm thấy rất kinh ngạc, chuyện lập bài vị ở phòng thu không có ai biết.

Đạo trưởng nói người bạn này hiện tại cần tiền, hi vọng con gái của ông ấy đốt cho ông ấy ít tiền giấy. Ông ấy thích hút tẩu thuốc, tẩu thuốc cần thuốc lá sợi, ông ấy nói ông không có thuốc lá sợi, hy vọng con gái đốt ít thuốc lá sợi cho ông. Nói rất giống, trước đây ông ấy đã quen biết tôi rất nhiều năm, ông nói đối với Phật giáo nửa tin nửa ngờ, hiện tại biết rồi hối hận đã muộn. Tôi nói với vị đạo trưởng này, tôi nói đạo trưởng truyền tin này cho ông ấy, nói vẫn còn kịp, hiện tại cho dù đang ở cõi nào, chỉ cần thường nghe kinh, thường niệm Phật đều có thể vãng sanh. Cõi quỷ vãng sanh rất nhiều. Năm kia, lúc chúng tôi ở trong nhà Hiếu Húc, bạn xem cõi quỷ vãng sanh cũng rất nhiều. Cho nên chỉ cần nghe kinh, cơ duyên nghe kinh không nhiều, sau khi nắm được đừng buông rơi. Nghe kinh, niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, chúng sanh ở cõi nào cũng đều có phần, đây là sự đại từ đại bi của Phật.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, lúc đệ tử lễ Phật sám hối có rất nhiều vọng tưởng, lúc đọc tụng kinh điển cũng giống vậy, không biết làm thế nào mới không còn có vọng tưởng? Đệ tử học Phật không tới hai năm, xin sư phụ từ bi khai thị.

Đáp: Bạn học Phật hai năm, vọng tưởng nhiều như vậy là hiện tượng rất bình thường, tới khi nào vọng tưởng của bạn mới ít đi? Đại khái là học Phật 10 năm, 20 năm, thời gian của bạn chưa đủ, chuyện này rất bình thường, đừng để trong lòng. Đừng lo lắng vì vọng tưởng, lo lắng vì vọng tưởng thì vọng tưởng của bạn càng nhiều; lúc vọng tưởng tới thì căn bản không để ý tới chúng, vọng tưởng liền không còn nữa. Bạn phải tập trung tinh thần, ý chí vào niệm Phật, tập trung vào đọc tụng, trong lúc khởi vọng tưởng, căn bản không để ý tới, vọng tưởng của bạn mỗi năm sẽ giảm đi. Cho nên khi công phu rất đặc lực, đại khái thường phải ba năm tới năm năm, một tiếng đồng hồ vẫn còn bốn năm lần; trong một tiếng đồng hồ không có một vọng tưởng nào, ít nhất cần 10 năm công phu. Cho nên mọi người phải rất nghiêm túc cố gắng.

Ở Trung Quốc trước đây không có đồng hồ, dùng cây nhang dài, chúng tôi dùng nhang làm đơn vị thời gian, một cây nhang dài là một tiếng rưỡi đồng hồ, nhang ngắn thông thường là một tiếng đồng hồ. Cho nên, thông thường chúng tôi lạy Phật, tụng kinh đều là thắp một cây nhang, đó là thế nào? Thời gian, không cần nhìn đồng hồ. Lạy Phật cũng như vậy, lạy Phật cũng không cần đếm số, đếm số rất mệt, tâm của bạn không thanh tịnh. Vừa lạy Phật vừa nghĩ tôi lạy bao nhiêu lạy rồi, đây chính

là xen tạp, làm sao bạn có được tâm thanh tịnh? Không thể đoạn trừ vọng tưởng, cho nên thắp một cây nhang tốt. Tôi lạy Phật một tiếng rười, một tiếng rười nhang cháy hết thì tôi cũng lạy xong, dùng phương pháp này tốt.

Hỏi: Người tiếp theo hỏi, đệ tử có một người bạn, cô ấy tự xưng bản thân là người phát ngôn cho thần minh, thay người khác giải quyết nghi hoặc, đồng thời có tác pháp. Mà đệ tử hiện nay do thần minh dẫn dắt mà dần dần tiến vào cửa Phật, bởi vì bản thân con có tĩnh tọa, nên khi bạn của đệ tử làm việc thay cho thần minh mà con giúp đỡ ở bên cạnh, liệu có ảnh hưởng đến tu hành không?

Đáp: Đương nhiên có ảnh hưởng, thần minh dẫn dắt bạn học Phật, vị thần minh này cũng rất khá, cũng rất thiện. Hiện nay thần minh thiện đích thực rất nhiều, bất thiện cũng có, bạn phải thận trọng. Phạm là tiếp xúc với thần minh, nhất định phải giữ vững một nguyên tắc, bạn nghe những lời họ nói, nói hợp tình hợp lý, có thể làm tham khảo; nói không hợp tình hợp lý, yêu cầu bạn làm chuyện không như pháp, lập tức từ chối, từ đó có thể không qua lại nữa, đây là đúng đắn. Con người không được bị quỷ thần lừa gạt, không được bị quỷ thần dắt mũi đi, [nếu bị] vậy thì bạn sai rồi. Bạn xem Phu tử, “kính quỷ thần mà tránh xa”, tôn trọng quỷ thần, đây là đúng, bởi vì họ cũng là chúng sanh. Đối với hết thảy chúng sanh đều phải tôn trọng, trong mười nguyện của Phổ Hiền Bồ-tát, nguyện đầu tiên dạy chúng ta “lễ kính chư Phật”, đối với hết thảy chúng sanh tuyệt đối không phân biệt, cung kính, lễ kính bình đẳng như nhau.

Nhưng xưng tán thì có khác biệt, “xưng tán Như Lai”, tại sao không nói chư Phật mà nói Như Lai? Như Lai và chư Phật có khác biệt, chư Phật là từ hình tướng mà nói, Như Lai là từ đức hạnh mà nói, tức là nói họ không có đức hạnh thì không tán thán họ; họ có đức hạnh thì chúng ta nên tán thán họ. Cho nên lễ kính và xưng tán có khác biệt, tức là đối với quỷ thần chúng ta cung kính, nhưng chúng ta không tán thán. Tán thán thì thiện thần cũng ít tán thán, tại sao vậy? Để làm người khác hiểu làm mê tín, vậy thì bạn sai rồi, cho nên không tán thán quỷ thần.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi thế nào là “bất thông sám hối”?

Đáp: “bất thông” là tính từ, không phải là thật, đây là nói tạo tác tội nghiệp cực nặng, không có cách nào sám hối, tội nghiệp bạn tạo quá nặng. Trên thực tế bất thông sám hối thật sự là bản thân bạn không chịu sám hối, vậy thì thật sự là bất thông rồi. Nếu thật sự chịu sám hối, bạn nghĩ thử xem vua A-xà-thế còn có thể sám hối, được thượng phẩm trung sanh, thật quá giỏi! Làm gì có bất thông sám hối? Vấn đề

chính là bản thân có chịu sám hối hay không, bản thân có thật lòng sám hối hay không, máu chốt ở chỗ này, bản thân thật lòng chịu sám hối, không có chuyện bất thông. Trong Phật pháp đích thực căn bản không có hai chữ bất thông, Phật pháp là viên thông, bạn xem chương *Hai mươi lăm viên thông* trong kinh Lăng Nghiêm, làm gì có bất thông? Không có bất thông. Phạm là nói bất thông đều là đặc biệt nhấn mạnh, cảnh báo những tội nghiệp rất nặng, bạn không được làm, nếu làm thì thật sự rất phiền phức, nó có ý khuyên nhủ nhiều hơn, đây không phải là sự thật, chúng ta phải hiểu rõ [điều này].

Ví dụ địa ngục, địa ngục biến tướng đồ vẽ ra rồi, đây cũng là quỷ thần tới nhờ vả, Thành hoàng tới tìm, tìm rất nhiều lần. Lần đầu tới nhờ, nhờ tôi giúp đỡ khôi phục miếu Thành hoàng, tôi nói chuyện này rất khó, bởi vì chính sách của Trung Quốc không cho phép. Chính sách của Trung Quốc, nếu đạo tràng Phật giáo trước đây có từ “chùa”, mặc dù toàn bộ đã bị hủy hoại, bị tháo dỡ, bạn tìm ra được chứng cứ, chính phủ đều có thể đồng ý cho bạn khôi phục lại. Nhưng miếu Thành hoàng thì không được, miếu thần thì chính sách không cho phép, đây là muốn giúp mà không giúp được. Thành hoàng cũng hiểu được, cũng có thể thông cảm, ông ấy nói nếu như miếu Thành hoàng không thể khôi phục, nhưng điện Diêm vương rất quan trọng. Điện Diêm vương tôi rất rõ ràng, lúc tôi còn nhỏ mẹ đưa tôi tới miếu Thành hoàng thấp nhang, tôi tới điện Diêm vương rất nhiều lần, tôi nhìn thấy rất quen thuộc. Đó là thế nào? Nhân quả báo ứng. Công đức lớn nhất của miếu Thành hoàng là dạy người thiện có thiện báo, ác có ác báo, sau khi bạn xem xong cả đời bạn sẽ không quên được, không dám làm chuyện xấu. Làm chuyện xấu thì bạn nghĩ tới điều gì? Nghĩ tới quả báo, cho nên ấn tượng vô cùng sâu sắc.

Cho nên Thành hoàng tới tìm tôi, ông ấy nói phải khôi phục điện Diêm vương. Tôi nói thế này đi, trong đạo tràng Phật giáo của chúng tôi làm tranh điêu khắc, dùng phương pháp điêu khắc để điêu khắc Thập Điện Diêm Vương, khảm lên tường ở trong chùa. Thành hoàng nghĩ ngợi một lát, ông ấy nói vậy thì chi phí rất cao. Tôi nói đúng vậy! Ông ấy nói, chi bằng vẽ ra. Ông ấy vừa gợi ý như vậy, vẽ thì thật tốt quá, tiện lợi hơn nhiều. Nhưng tôi nói vẽ thì không tìm được bản gốc, ông ấy nói với tôi là núi Cửu Hoa có, cho nên tôi phái người tới núi Cửu Hoa, núi Cửu Hoa thật sự có. Chúng tôi chụp ảnh ở núi Cửu Hoa rồi mang ảnh về, nó vốn không lớn, chỉ có mười bức, tương đương với bức tranh trong pháp hội Thủy Lục của nhà Phật, chỉ có mười tấm. Đương nhiên mười tấm đó đối với trạng huống của địa ngục,

nghiệp nhân quả báo không thể bằng điện Diêm vương trước đây trong miếu Thành hoàng. Đó đều là dùng đất nặn, nặn vô cùng đẹp, sinh động như thật, bạn xem xong thật sự sẽ cảm động.

Cho nên chúng tôi mới nghĩ đến vẽ, vẽ thì tôi đi tìm một họa sĩ, cũng là bạn học của tôi, Giang Dật Tử ở Đài Loan, tôi đi tìm ông ấy, vừa nói ông ấy nhận lời ngay, một năm liền vẽ thành công. Bức tranh “Địa Ngục Biến Tướng Đồ” hình như cao 66cm, cao như thế này, dài 60m, đại khái cũng gần bằng đi một vòng chỗ này của chúng ta, phải hết một vòng mới có thể để hết được, vẽ vô cùng đẹp. [Ông ấy] dựa theo Ngọc Lịch Bảo Sao của Đạo giáo để vẽ. Cuốn sách Ngọc Lịch Bảo Sao này lưu hành rất rộng, [trong đó] đều là nói về nhân quả báo ứng, dựa vào cuốn sách này để vẽ. Sau khi vẽ xong, tôi xem rất hoan hỷ, cần phải giải thích, nếu không có người giảng giải thì bức tranh này rất khó mà xem hiểu được, cho nên tôi tìm một số người tới chú giải cho bức tranh.

Đồng thời bèn nghĩ tới, đây là của Đạo giáo. [Vậy thì] trong kinh điển, Thích-ca Mâu-ni Phật nhất định cũng nói đến địa ngục. Thông thường chúng ta chỉ thấy trong kinh Địa Tạng Bồ-tát Bồn Nguyên, trong kinh Lăng Nghiêm cũng giảng tới thất thú, mà địa ngục gần như chỉ chiếm một phần hai trong kinh văn [nói về] thất thú, nói rất chi tiết. Cho nên tôi tìm vài bạn đồng tu tra Đại tạng kinh, họ tra một tuần đến hai tuần, tìm thấy trong Tạng kinh có hai mươi lăm loại kinh luận mà Phật giảng rất chi tiết về địa ngục. Chúng tôi sao chép lại toàn bộ [nội dung] có liên quan đến địa ngục trong hai mươi lăm loại kinh luận, hiện tại in thành một quyển sách, đã xuất bản rồi. Tôi đặt tên cho quyển sách này là Chư Kinh Phật Thuyết Địa Ngục Tập Yếu, bạn xem quyển sách này, những gì nói về địa ngục trong Đại tạng kinh đều nằm trong đó. Hy vọng tương lai có người lại vẽ một bức tranh dựa theo quyển này, vậy thì vô cùng tốt, cho nên đây là vô cùng có giá trị.

Hiện tại chúng ta in tranh ra, Thành hoàng yêu cầu, ông ấy nói thưa pháp sư, hi vọng mỗi đạo tràng Phật giáo trên toàn thế giới đều thờ một bức. Cho nên chúng tôi cũng in mấy ngàn bức, có bức lớn, có bức nhỏ. Kiến nghị này của Thành hoàng rất hay, cho nên tôi đã tiếp nhận nó. Một ngôi miếu Thành hoàng, tôi và tổng giám mục Phó, tổng giám mục Phó Thiết Sơn của đạo Thiên Chúa ở Bắc Kinh, lúc tôi đi thăm ông ấy, tôi tặng cho ông ấy một bức, tặng cho ông một bức Địa Ngục Biến Tướng Đồ. Tôi nói một ngôi miếu Thành hoàng ít nhất có thể dịch lại mười ngàn viên cảnh sát, ông ấy nghe xong lập tức gật đầu, “đúng vậy, đúng vậy”. Con người

đều không làm việc xấu, mười ngàn viên cảnh sát không bằng một ngôi miếu Thành hoàng. Thật sự có thể bảo người khác sau khi thường tới xem, có thể hồi tâm hướng thiện, không dám khởi niệm ác, không dám làm chuyện xấu, vậy đất nước sẽ bớt được bao nhiêu việc. Hiện tại miếu Thành hoàng không còn nữa, cảnh sát bạn phải tăng thêm bao nhiêu? Tỷ lệ phạm tội tăng lên, khó mà đề phòng được, đâu thể nào tốt bằng miếu Thành hoàng. Tôi tin rằng tương lai miếu Thành hoàng nhất định sẽ khôi phục, khôi phục miếu Thành hoàng, an ninh quốc phòng có thể giảm bớt, giảm bớt trên phạm vi lớn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo có liên quan đến phẩm Thọ Ký trong kinh Diệu Pháp Liên Hoa của Đại thừa, Thế Tôn thọ ký cho nhiều vị Bồ-tát, đời vị lai được thành Phật. Ví dụ như Ma-ha-ca-diếp Bồ-tát, vào đời vị lai hiệu là Quang Minh Như Lai, nước tên là Quang Đức, kiếp tên là Đại Trang Nghiêm, Phật thọ hai mươi tiểu kiếp. Xin hỏi thế nào là Phật thọ? Sau khi thành Phật không phải đã đạt đến cảnh giới bất sanh bất diệt sao, sao lại còn có thọ mạng? Nếu như có hạn chế thời gian, vậy sau khi vãng sanh thế giới Cực Lạc liệu có phải sẽ lại đọa vào sáu nẻo luân hồi không? Xin pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Phạm là nói tới thọ mạng của Phật đều là nói tới ứng hóa thân của Phật, phải biết đức Phật giảng rất rõ ràng trong kinh Đại thừa, pháp thân của Phật không có thọ mạng, pháp thân của mọi người chúng ta đều giống vậy, đều là bất sanh bất diệt, pháp thân không có thọ mạng. Sau khi thành Phật có báo thân, báo thân có sanh vô diệt, nơi báo thân Phật trụ gọi là cõi Thật Báo Trang Nghiêm, bạn xem nơi chúng ta ở gọi là cõi Phàm Thánh Đồng Cư. Báo thân không có diệt, có chứng đắc, sau khi chứng đắc vĩnh viễn bất diệt; nhưng ứng hóa thân có sanh diệt. Ứng hóa thân ngài tới thế giới khác trong mười pháp giới, tới sáu cõi, nên dùng thân gì để độ thì ngài hiện thân đó, thọ mạng của ngài thông thường đều giống với thọ mạng của chúng sanh nơi đó. Thích-ca Mâu-ni Phật đã thị hiện cho chúng ta, người Trung Quốc chúng ta tính là 80 tuổi, người nước ngoài tính tuổi đúng là 79 tuổi, Khổng lão phu tử trụ thế 83 tuổi. Có thọ mạng, thọ mạng này là ứng thân.

Giống như người thế gian chúng ta, đại khái người xưa nói “đời người bảy mươi xưa nay hiếm”, vào thời Thích-ca Mâu-ni Phật, người sống thọ 100 tuổi rất nhiều. Thích-ca Mâu-ni Phật đáng lẽ nên trụ thế 100 năm, tại sao 80 tuổi mà ngài ấy đã rời đi? Không có ai thỉnh cầu ngài thường trụ. Ma vương nói với ngài, ông ta nói: đức Phật-đà à, ngài trụ thế giảng kinh thuyết pháp [vậy là] được rồi, lâu như vậy đủ

rồi, ngài có thể nhập niết bàn rồi. Thích-ca Mâu-ni Phật gật đầu đáp ứng ông ta, đương nhiên Phật không nói dối, Phật đồng ý với ông ta, vậy thì phải thực hiện thật sự, cho nên Thích-ca Mâu-ni Phật đã diệt độ trước thời hạn. Điều này cho thấy mọi người không tỉnh ngài trụ thế thì ngài sẽ rời đi sớm, ma tỉnh ngài rời đi sớm. Cho nên điều này không có vấn đề, đây là ứng hóa thân. Thọ mạng của ứng hóa thân cũng không giống nhau, từ thọ mạng của ứng hóa thân sẽ biết được chúng sanh ở nơi đó phước báo rất lớn, tại sao vậy? Thọ mạng mười hai tiểu kiếp, phước báo này còn lớn hơn chư thiên. Từ chỗ này chúng ta biết được chúng sanh, bởi vì thọ mạng là một loại trong năm phước, bạn sẽ có thể nhìn ra được.

Hỏi: Xin hỏi lâm chung trợ niệm, giữa oán thân trái chủ của người vãng sanh và người tới trợ niệm liệu có xảy ra vấn đề gì không, thậm chí là vì vậy mà kết ác duyên?

Đáp: Không có chuyện này, trợ niệm là công đức thật sự, bởi vì lúc này là lúc cả đời của họ cần nhất, chính là lúc lâm chung nhắc nhở họ đừng quên niệm Phật cầu vãng sanh. Lúc lâm chung sợ nhất là họ không buông xuống được thế gian này, họ vẫn còn tham luyến, vẫn còn rất nhiều việc chưa dọn dẹp, vậy thì xong rồi, sẽ đánh mất cơ duyên vãng sanh của họ. Cho nên, lúc này nhất định phải giúp đỡ họ, nhắc nhở họ buông xuống vạn duyên, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Cho nên, lúc trợ niệm không cần làm bất kỳ khai thị gì, bất kỳ khai thị gì đều là xen tạp, không có lợi ích đối với họ, chỉ cần một câu Phật hiệu. Lúc nào khai thị cho họ? Họ nói nhìn thấy người nào đó tới, hoặc là nhìn thấy vị Bồ-tát nào tới, lúc này bạn phải đặc biệt nhắc nhở họ, “đừng để ý đến họ, không thể đi cùng họ, A-di-đà Phật tới mới có thể đi theo ngài ấy, không phải A-di-đà Phật thì không được đi theo họ”. Oan gia trái chủ sẽ biến hiện thành hình tướng của Phật Bồ-tát khác tới lừa họ, lúc này thần hộ pháp không can thiệp; nếu họ biến thành A-di-đà Phật, Quán Âm Bồ-tát tới lừa họ thì thần hộ pháp sẽ can thiệp. Tại sao vậy? Đây là bản tôn. Họ biến hiện những vị khác, đó là giả mạo, giả mạo không phải bản tôn, chuyện này thần hộ pháp có thể tha thứ cho họ; nếu như biến thành bản tôn thì thần hộ pháp can thiệp nên họ không dám biến.

Cho nên, trong lòng mình nhất định phải có tín tâm, A-di-đà Phật tới, tuyệt đối là thật, các vị Phật khác tới, đều là yêu ma quỷ quái, đều là giả, không phải là thật, bạn có nhận thức này thì bạn sẽ không sai lầm. Cho nên với người trợ niệm, người trợ niệm nhất định được Phật Bồ-tát gia trì, sẽ không vướng phải những chuyện này. Trừ

khi tâm người trợ niệm là tà không chánh, vậy thì bạn sẽ bị quỷ thần quấy nhiễu, nếu tâm địa bạn thanh tịnh, quang minh chánh đại, quỷ thần nhìn thấy cũng tôn trọng bạn, cũng sẽ không gây phiền phức cho bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người chết đột ngột liệu cũng có thể nhờ vào khai thị thích hợp, và chí thành trợ niệm [mà được] vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chứ không phải nhất định giống như lời đồn nói, người chết đột ngột nhất định phải tìm được thể thân mới có thể đi đâu thai được. Nếu nhờ vậy mà người mất có thể vãng sanh, có được coi là người có thiện căn phước đức sâu dày tu từ đời trước không? Hay là Phật tánh vốn có, chỉ cần chí thành cảm thông đều có thể khiến người mất buông xuống chấp trước, theo Phật vãng sanh?

Đáp: Bạn hỏi rất hay, người đột ngột vãng sanh, phàm là có thể niệm Phật trợ niệm họ vãng sanh, họ ngay lập tức có thể tiếp nhận, ngay lập tức có thể y giáo phụng hành, đây là nhân đời trước họ tu Tịnh độ rất sâu, vào lúc này vừa nhắc nhở, họ liền tiếp nối thiện căn đời trước, đích thực có thể vãng sanh. Còn về chuyện muốn tìm thể thân, đó là nghiệp chướng của họ rất sâu nặng, cũng tức là nói họ vẫn là tâm luân hồi tạo nghiệp luân hồi. Nếu đã là tâm luân hồi tạo nghiệp luân hồi thì nhất định phải tìm thể thân, nếu như không có thể thân, thông thường là không rời khỏi được hiện trường. Cho nên, nếu các bạn tỉ mỉ quan sát thì sẽ phát hiện, nơi xảy ra tai nạn giao thông thì thường nơi đó hay xảy ra tai nạn giao thông, tại sao vậy? Đó là muốn tìm thể thân.

Thể thân cũng không phải tùy tiện tìm, oan hồn tìm thể thân cũng không dám tùy tiện đi kéo người, thường là thế nào? Bản thân thể thân nhất định cũng có lỗi lầm này, họ ở đó chờ đợi, đợi cơ hội đến, họ không dám trêu người, họ trêu chọc người khác thì họ cũng có tội. Cho nên, một đời của con người đều có số mệnh, gọi là “một miếng ăn, một hớp nước, không gì không định trước”, ngay cả nước ngoài, bạn xem nhà tiên tri Edgar Cayce của Mỹ, mọi người đều biết [ông ấy], rất nổi tiếng trên thế giới. Tôi từng đọc qua báo cáo của ông ấy, ông ấy nói một câu, ông nói bất kỳ người nào trên thế giới này, trong một đời chắc chắn không có chuyện gì xảy ra đột nhiên mà không có nhân đời trước, ông ấy nói chắc chắn không có chuyện xảy ra đột nhiên, bất kỳ chuyện lớn hay chuyện nhỏ đều có nhân đời trước. Nếu đã là có nhân đời trước, chắc chắn cũng không thoát được quan hệ với đời sau, cho nên con người đều có quá khứ, hiện tại, vị lai, tuyệt đối không phải chỉ một đời, cách nói này của ông vô cùng đúng đắn, đây là điều mà chúng ta nên hiểu rõ.

Vãng sanh thế giới Tây Phương liệu còn đến sáu nẻo không? Có, họ là thừa nguyện tái lai độ chúng sanh, không phải là đọa vào sáu nẻo, không phải vậy, họ là thừa nguyện tái lai. Tới thế gian này, giống như Quán Âm Bồ-tát vậy, nên dùng thân gì để độ thì ngài liền hiện thân đó. Cho nên, chư Phật Bồ-tát không có thân nhất định, thân là chuyện như thế nào? Là tùy tâm nguyện chúng sanh, chúng sanh hoan hỷ thân nào thì các ngài liền hiện thân đó, như vậy mới có thể thuận tiện giáo hóa chúng sanh. Cho nên, chúng sanh ưa thích Phật thì các ngài hiện thân Phật; chúng sanh ưa thích Bồ-tát thì các ngài hiện thân Bồ-tát; chúng sanh ưa thích Thượng đế thì các ngài hiện thân Thượng đế; chúng sanh ưa thích Giê-su thì các ngài hiện thân Giê-su, toàn bộ đều là Phật Bồ-tát biến hiện. Cách nói này của tôi, tiếp xúc rất nhiều rất nhiều tôn giáo, lúc đầu tôi cho rằng sẽ có người phản đối, kết quả nhiều năm như vậy mà không có ai phản đối, có thể thấy được mọi người đều tán thành.

Họ nói trong vũ trụ có một vị chân thần, Phật giáo chúng ta không nói là chân thần, danh từ này Phật giáo chúng ta gọi là “pháp tánh”, gọi là pháp tánh, kinh Hoa Nghiêm nói “duy tâm sở hiện, duy thức sở biên”, tâm thức chính là nói về tánh, nói về pháp tánh. Chân thần mà họ nói tới, có thể, danh từ không quan trọng, “tên mà có thể gọi được, chẳng phải tên thường hằng; đạo mà có thể nói được, chẳng phải đạo thường hằng”, chỉ cần nói tới là một chuyện thì nói thế nào cũng được. Cho nên tôi nói, thần minh của tất cả tôn giáo trên thế gian này đều là một vị thần, không được hủy báng lẫn nhau, hủy báng lẫn nhau chính là hủy báng vị thần của chính mình. Bên Kitô giáo họ nhấn mạnh thần của họ là chân thần, tôi nói anh không biết rồi, Thích-ca Mâu-ni Phật là hóa thân của Giê-su, họ liền ngậy người. Anh mắng Phật Thích-ca không phải là mắng chúa Giê-su sao? Là một không phải hai, cho nên nhất định phải tôn trọng lẫn nhau.

Tôi nói giống như Phật giáo của chúng tôi, Phật giáo có rất nhiều tông phái, lần này tôi tới Nhật Bản nhìn thấy, tôi khuyên nhủ cửa Phật ở Nhật Bản, bởi vì rất nhiều tông phái của họ đôi bên không qua lại với nhau, đây là sai lầm. Lúc tôi tới cũng rất hiếm có, họ cùng nhau chào đón tôi, người bên cạnh nói với tôi; bình thường họ đều không tới, pháp sư, lúc thầy tới họ đều đến chào đón thầy, rất hiếm có! Cho nên tôi khuyên mọi người, tông phái khác nhau trong cửa Phật chúng ta, tuy không cùng tông, không cùng phái nhưng đều là anh em ruột thịt, là Thích-ca Mâu-ni Phật truyền lại. Chúng ta không biết, Phật sẽ rất buồn, anh em bất hòa, cha mẹ rất đau lòng. Tôi nói các tôn giáo khác, giống như Kitô giáo, Thiên Chúa giáo, Hồi giáo đều là anh em

họ khác họ, anh em họ cùng họ của chúng ta, toàn bộ là người một nhà. Cho nên, nhất định phải chung sống hòa thuận, đôi bên phải tôn trọng lẫn nhau, hợp tác với nhau thì đối với xã hội, đối với thế giới này chúng ta mới có thể làm ra công hiến thật sự, không được phân hóa.

Lý niệm này chúng tôi được lão hòa thượng Nakamura Kōryū của Nhật Bản, năm nay ông 101 tuổi, đối với tôi rất tốt. Ông nói với tôi, người sáng lập tôn giáo trên toàn thế giới đều là hóa thân của Quán Âm Bồ-tát, Quán Âm Bồ-tát nên dùng thân gì để độ thì hiện thân đó. Tín chúng bên dưới ông nói với tôi, họ nói pháp sư Tịnh Không, lão hòa thượng của chúng tôi cả đời chưa từng nói qua lời này, hôm nay lúc thầy tới, cách nói này của hòa thượng là lần đầu tiên chúng tôi nghe được. Lão hòa thượng có trí tuệ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi lúc tắm cho con trẻ trong nhà tắm, niệm Phật thành tiếng cho chúng nghe thì không biết liệu có không cung kính không?

Đáp: Là không cung kính. Trong nhà tắm niệm Phật thành tiếng là không cung kính. Nhưng có phương pháp, hiện tại có máy niệm Phật, để máy niệm Phật ngoài cửa, bên trong bạn có thể nghe thấy, như vậy rất tốt, nói tóm lại để cho trẻ nhỏ từ nhỏ thường nghe Phật hiệu, gọi là “một phen lọt vào tai, vĩnh viễn thành hạt giống đạo”, đây thật sự là có lợi ích, chúng ta có pháp phương tiện.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, người hỏi nói học trò thiền cận, cho rằng nội dung của kinh Vô Lượng Thọ đã viên mãn bao hàm hết thầy pháp thế gian pháp xuất thế gian, Đệ Tử Quy, kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, Liễu Phàm Tứ Huấn và Cảm Ứng Thiên đều ở trong đó. Đại Kinh Hợp Tán cũng nói: “Có thể đọc được kinh này, dù không tin Phật thì vẫn có thể xem là người thiện”, do đó chuyên đọc kinh Vô Lượng Thọ, cố gắng làm theo đạo lý trong kinh, thật thà niệm Phật là đã bao hàm hết thầy. Đối với người sơ học như con, nếu lại phân tâm nghiên cứu kinh điển khác, sợ là tâm chí không chuyên, hiệu quả có hạn, không biết kiến giải này có đúng đắn không?

Đáp: Đúng đắn cũng không đúng đắn, nói thế nào nhỉ? Căn tánh của bạn là như vậy, đối với bạn là đúng đắn, đối với người khác thì lại không đúng đắn, cho nên cũng đúng đắn, cũng không đúng đắn. Căn tánh của mỗi chúng sanh không giống nhau, cho nên Phật mới mở pháp môn phương tiện, Phật pháp là “từ bi làm góc, phương tiện làm cửa”, cửa phương tiện có bao nhiêu? Tám vạn bốn ngàn pháp môn, trong *tứ hoằng thệ nguyện* nói vô lượng pháp môn, pháp môn vô lượng thệ

nguyện học. Tại sao vậy? Chúng sanh vô lượng, căn tánh vô lượng, tuyệt đối không phải là một phương pháp có thể thích hợp cho tất cả mọi người. Kinh Vô Lượng Thọ thích hợp với bạn, đây là ứng cơ của bạn, nhưng người khác rất khó làm được. Cho nên người bình thường, đại đa số mọi người phải học theo thứ tự, từ cạn đến sâu, thật sự cảm nền tảng này. Chúng tôi chọn Đệ Tử Quy và kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo, những cuốn như Liễu Phàm Tứ Huấn, Cảm Ứng Thiên đều không rời khỏi đại kinh, đây là sự thật. Nhưng bạn muốn học đại kinh này, bạn nhất định phải thực hành toàn bộ những cuốn này, bởi vì chúng đều bao hàm trong đó.

Trong Quán Kinh nói “hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng”, toàn bộ Đệ Tử Quy là giảng điều này, trong cuộc sống thường ngày bạn đều làm được, vậy thì bạn đã học xong, đã tốt nghiệp; nếu bạn không làm được, vậy bạn vẫn phải học. Bạn có thể cầm cuốn Đệ Tử Quy đọc thử mà xem, bạn đều làm được rồi thì đương nhiên bạn không cần học nữa. Bạn xem có rất nhiều đồng tu học Phật họ chưa làm được, lúc chưa làm được thì bạn phải giúp đỡ họ học tập, vậy là đúng rồi, không được cho là đều giống nhau. Điều này chúng ta phải hiểu được sự từ bi của Phật, phương pháp dạy học của Phật.

Hỏi: Tiếp theo một vị đồng tu hỏi, ông ấy nói: nếu đã “tất cả pháp hữu vi như mộng, huyễn, bọt, bóng”, vậy tại sao còn phải đọc kinh, niệm Phật? Cung thỉnh lão pháp sư khai thị.

Đáp: Nếu như bạn thật sự đã khế nhập tất cả pháp như mộng huyễn bọt bóng thì bạn không cần phải đọc bất kỳ kinh gì nữa, bạn cũng không cần niệm Phật. Tại sao vậy? Bạn đã thành Phật rồi. Nhưng mà bạn chỉ biết câu này mà chưa làm được, bạn vẫn có thị phi nhân ngã, bạn vẫn có vọng tưởng phân biệt chấp trước, vậy thì bạn vẫn phải đọc kinh, niệm Phật, trừ những điều này ra thì bạn không có cách nào. Cho nên, mộng huyễn bọt bóng là thật, không giả chút nào, nếu bạn thật sự khế nhập cảnh giới này, đây chính là bạn đã chứng đắc thật tướng các pháp. Chúng được thật tướng các pháp, bạn đã là pháp thân Phật rồi, phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, bạn là pháp thân đại sĩ, không chỉ vượt khỏi sáu cõi, mà mười pháp giới cũng vượt qua. Cho nên chỗ này tuyệt đối không được hiểu lầm.

Hỏi: Đây là [câu hỏi] hôm nay, đây là một vị đồng tu, ông ấy đưa ra hai câu hỏi. Khuyên người sơ học, dạy họ niệm Phật không bằng khuyên họ nghe kinh, liệu như vậy có dạy sai chúng sanh không?

Đáp: Không đâu, khuyên họ niệm Phật là trồng thiện căn giúp họ, đó gọi là “một phen lọt vào tai, vĩnh viễn thành hạt giống đạo”, một đời này của họ rất khó có được lợi ích, chỉ là kết duyên với Phật; bạn khuyên họ nghe kinh, hiện tại họ liền có được lợi ích. Căn tánh chúng sanh không giống nhau, đặc biệt là đối với phần tử tri thức, bạn khuyên phần tử tri thức niệm Phật, họ không vui, họ không hoan hỷ nghe. Dùng phương pháp nào khuyên họ? Không cần khuyên họ, trên tay chúng ta cầm một chuỗi hạt niệm Phật chính là khuyên họ, họ vừa nhìn thấy chuỗi hạt thì sẽ nghĩ đến Phật, bạn xem đã gieo Phật vào trong a-lại-da thức, cho nên một chuỗi hạt niệm Phật là được. Phổ biến khuyên mọi người niệm Phật, nhất định phải khuyên họ nghe kinh, tôi vào cửa Phật chính là thầy giảng cho tôi nghe thì tôi mới hiểu được. Bạn nói bảo tôi đi niệm Phật, chắc chắn không thể nào, không thể nào tiếp nhận được, căn tánh mỗi người không giống nhau. Hiện tại chúng ta nhìn thấy một số người trẻ tuổi, khuyên họ niệm Phật, họ liền thật sự niệm, tôi rất khâm phục họ. Tại sao vậy? Họ có thể làm được, tôi làm không được, việc niệm Phật này, phải mất mười mấy năm tôi mới tin, mới thật sự quyết một lòng niệm. Lúc chưa hiểu rõ ràng thì luôn hoài nghi, không thể tiếp nhận, nhất định phải làm cho rõ ràng. Nghe kinh tốt hơn bất kỳ điều gì, đặc biệt là thế nào? Nhận thức Phật giáo. Dùng sách này để tiếp dẫn hàng sơ học thì vô cùng thích hợp.

Nhận Thức Phật giáo là tôi giảng ở nước Mỹ, ở Miami. Bởi vì tọa đàm lần đó, lúc đồng tu địa phương mời tôi tới là giảng đại ý kinh Địa Tạng, giảng 1 tuần. Nhưng mà tôi vừa tới đó, nhìn thấy nơi đó có rất nhiều người Mỹ, đây là chuyện rất ít khi gặp được, có nhiều người địa phương ngồi đó, tôi nói đây là việc rất hiếm có. Cho nên, ngay lập tức tôi không giảng đại ý kinh Địa Tạng nữa, tôi nói tôi giảng nhận thức Phật giáo, cho nên nhận thức Phật giáo là giảng cho người Mỹ. Sau đó, họ từ băng ghi âm viết ra quyển sách này, hiện tại quyển sách này lưu hành rất rộng, trên toàn thế giới đều có lưu hành, cũng có mấy bản phiên dịch sang tiếng nước khác. Dùng phương pháp này để tiếp xúc, họ mới hiểu được Phật giáo là gì, Phật giáo không phải là mê tín, Phật giáo là giáo dục, chúng ta nên tiếp nhận.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, lúc niệm Phật khởi vọng niệm, những vọng niệm này đều là muốn làm thế nào để giúp hết thảy chúng sanh khổ nạn chưa từng được nghe đến Phật pháp. Vọng niệm như vậy có tốt không? Có được gọi là chánh niệm không?

Đáp: Không được, vẫn là vọng niệm, tốt nhất là lúc bạn dụng công niệm Phật thì không được nghĩ những điều này. Làm thế nào giúp đỡ hết thảy chúng sanh khổ

nạn, phương pháp thù thắng nhất là chính bản thân mình tu tốt, bạn tu tốt thì làm ra tấm gương tốt, tự nhiên bạn sẽ cảm hóa rất nhiều chúng sanh. Tôi thường qua lại rất nhiều nơi trên thế giới, tham gia rất nhiều hội nghị, hình tướng này đã độ rất nhiều chúng sanh. Họ vừa thấy tôi là người xuất gia, họ liền biết được đây là Phật, nhìn thấy tôi cũng sẽ chấp tay. Tôi không có bất kỳ cấm kỵ gì, có rất nhiều người xuất gia lúc tham gia hội nghị quốc tế, họ đều đổi thành đồ vest, tôi không đổi, tôi vẫn giữ hình tướng này. Đồng thời hình tướng này sẽ dạy người khác khởi tâm hướng tới ngưỡng mộ hơn, tôi vừa nói tôi 80 tuổi, họ đều giật mình, tuổi tác của họ đều nhỏ hơn tôi, đứng bên cạnh đều già hơn tôi, cho nên hỏi tôi dưỡng sinh như thế nào.

Ngay cả tiên sĩ Emoto Masaru Nhật Bản, năm nay ông ấy chỉ ngoài 60 tuổi, chưa tới 70 tuổi, nhỏ hơn tôi mười mấy tuổi. Lúc tôi tới Nhật Bản ghé thăm ông, ông vừa nhìn thấy tôi liền nói pháp sư, thầy dưỡng sinh như thế nào vậy? Tôi nói với ông, phương pháp dưỡng sinh của tôi chính là thứ mà ông đã nghiên cứu ra. Nghiên cứu kết tinh nước của ông, [phương pháp] tốt nhất, hiện tại ông ấy có được kết luận, mười năm trước có được kết luận, “thương yêu” và “cảm ơn”, tôi nói tôi chính là dùng thương yêu, dùng cảm ơn để dưỡng cơ thể. Mặc dù ông thí nghiệm ra nhưng ông không thực hành, ông chưa làm được, cho nên sức khỏe của ông không bằng tôi. Phương pháp này giáo hóa chúng sanh, phải mang ra bộ dáng này cho họ xem, họ liền phục. Khuyên rất khó khăn, rất khó tiếp nhận, bản thân chúng ta phải làm được, chúng ta y giáo phụng hành. Người khác nói ăn chay không có dinh dưỡng, chúng ta ăn chay khỏe mạnh sống lâu, làm ra cho họ thấy, họ sẽ tin tưởng. Cho nên, chuyện độ chúng sanh này chúng ta phải có nguyện, nhưng không được thường để trong lòng, để ở trong lòng sẽ làm loạn công phu tu hành, tu tâm thanh tịnh của chúng ta. Thành tựu chính mình chính là thành tựu chúng sanh, mình và người không hai.

Hỏi: Đây là cư sĩ Triệu ở Quảng Châu, ông ấy hỏi, ông làm công việc quản lý kinh doanh trong ngân hàng, mỗi ngày tiếp xúc rất nhiều người và việc, hiện tại có hai câu hỏi, ông tới Hồng Kông tìm tôi. Câu hỏi đầu tiên, làm thế nào khắc chế bản thân mình bớt nói chuyện, không nói chuyện, đồng thời lại có thể làm tốt công việc?

Đáp: Chuyện này bạn không cần hỏi tôi, phải hỏi chính bạn, tôi bảo bạn không chế, bạn không khống chế thì cũng uống công. Nếu bạn đã hiểu rồi, vậy thì bạn tận lực bớt nói chuyện, tận hết khả năng không nói chuyện. Khi đối mặt với khách hàng, những gì cần phục vụ họ thì bạn tận tâm tận lực giúp đỡ, phục vụ họ, như vậy rất tốt. Còn có một phương pháp đó là khi có công việc, đặc biệt là công việc vẫn

phải suy nghĩ thì bạn nghiêm túc làm việc, nếu như công việc này không cần phải suy nghĩ mà là dùng thể lực, câu Phật hiệu trong tâm bạn có thể không đứt đoạn. Trong tâm có câu Phật hiệu, bạn làm việc sẽ không mệt. Mệt là thế nào? Công việc của tôi làm thật nhiều, mệt quá, càng nghĩ càng mệt; bạn nghĩ câu Phật hiệu, nghĩ câu Phật hiệu thì không nghĩ đến lúc làm việc, làm việc nhiều hơn đi chẳng nữa vẫn cảm giác như không làm, cho nên sẽ không cảm thấy mệt mỏi, sẽ không có cảm giác mệt. Phương pháp tu hành này rất tốt, bạn đều có thể làm tấm gương cho đồng nghiệp, làm mô phạm [cho mọi người].

Hỏi: Câu hỏi thứ hai là làm thế nào điều chỉnh tâm tình của chính mình, làm được không giận dữ, ít nổi giận, thật sự làm được không thấy lỗi thế gian?

Đáp: Đây là vấn đề về tu dưỡng, vẫn là phải đọc kinh nhiều hơn, hiểu rõ đạo lý hơn. Đọc kinh nhiều hơn, hiểu rõ đạo lý rồi, sau đó bạn mới thật sự hiểu được người thế gian đều không có lỗi lầm. Người thế gian đều không có lỗi lầm là nhìn từ chỗ nào? Nhìn từ bản tánh vốn thiện của họ, ngay cả nhà Nho cũng nói “nhân chi sơ, tánh bản thiện”. Tại sao lại có lỗi lầm? Đánh mất bản tánh, từ nhỏ không có người dạy họ, bị ô nhiễm bên ngoài, học cái xấu; vốn là người tốt, học cái xấu, chỉ cần họ quay đầu thì họ là người tốt. Cho nên giáo dục là giúp đỡ họ quay đầu, giáo dục không phải là nói người này xấu rồi, đừng để ý tới họ, đó là sai lầm, đó không gọi là giáo dục, nhất định phải dùng phương tiện thiện xảo giúp đỡ họ quay đầu.

Cho nên, tức giận, bản thân bạn phải rõ ràng chân tướng sự thật đạo lý này. Tức giận không thể giải quyết vấn đề, tức giận tổn hại đối với chính mình vô cùng nghiêm trọng, bạn tức giận năm phút, ba ngày đều không thể khôi phục. Tại sao vậy? Một khi tức giận, bạn cũng biết thí nghiệm của tiến sĩ Emoto Masaru, tế bào toàn thân đều trở thành rất xấu. Bạn muốn khôi phục nó trở lại bình thường, cần ba ngày! Bạn mắng người sẽ tức giận, người khác chịu sự tổn hại của bạn chỉ có ba phần, bản thân mình bảy phần, thật không có lời. Đây là chuyện khờ dại, đây không phải là chuyện người thông minh làm. Người thông minh chắc chắn không tổn hại chính mình, chắc chắn không tức giận, không tức giận vẫn giải quyết được vấn đề, làm tốt sự việc.

Hỏi: Tiếp theo có một vị đồng tu, ông ấy nói đệ tử xin pháp sư giải đáp nghi hoặc cho đệ tử. Trong Giới Kinh có một điều, nếu cha mẹ sư trưởng bị bệnh, có thể tới thăm bệnh khổ không? Chúng đệ tử đều trả lời: có thể. Nhưng có một số người đã không chế lão nhân gia, lại không để cho cư sĩ tới thăm hỏi, chúng đệ tử cũng

không thể chăm sóc, cúng dường, thăm hỏi bệnh khổ, trong lòng cảm thấy bi thương; lại phẫn nộ với những người đó, không hiểu tâm thái của họ là gì, nhưng đệ tử chúng con liệu có phạm tội không tới thăm sư trưởng bệnh khổ không? Xin sư phụ từ bi giải đáp cho chúng con.

Đáp: Chuyện này đích thực có, bên cạnh người bệnh, thị giả của họ, người chăm sóc họ không để bạn tới thăm họ. Nhưng tâm ý của bạn đều tới rồi, công đức của bạn viên mãn rồi, tội lỗi chướng ngại thuộc về những người bên cạnh họ, không liên quan tới bạn, phải biết điều này. Người bên cạnh chướng ngại đều là hi vọng cố gắng để người bệnh yên tĩnh, không để cho họ có nhiều xã giao, xã giao tổn hại tinh thần, cho nên hai mặt đều là tâm tốt. Chỗ này liệu có lỗi làm không? Vậy thì là vấn đề rất nhỏ bé. Nếu như người này là một vị trưởng bối, là người có đức hạnh, nếu họ thật sự có chuyện tới giao phó, tới thăm người này, không thăm được, họ tới rồi mà bạn từ chối cho gặp mặt, vậy thì có lỗi làm; nếu như không phải tình huống này, chỉ là tới thăm, tới hỏi han, không có lỗi làm. Sự khác biệt này rất lớn, không phải mỗi người đều giống nhau, không giống nhau. Tình huống này đều phải xem tình hình lúc đó mà định, không thể nói chắc chắn có lỗi hay không có lỗi. Nói tóm lại, chúng ta tới thăm bệnh, tâm ý của chúng ta đều tới rồi, đây chính là công đức viên mãn, không phạm những tội lỗi trong Giới Kinh nói tới.

Hỏi: Đây là câu hỏi của một vị đồng tu Quảng Đông. Ông nói, nghe một vị pháp sư giảng, Bồ-tát giới là năm giới thêm một giới, không nói ly gián, hiện tại biết trì giới nghiêm, có thể thoái giới không?

Đáp: Có thể, từ xưa tới này sau khi thọ giới cũng có người thoái giới, đích thực là có thể thoái giới, sau khi thoái giới hi vọng bạn học giới, bạn phải học. Tôi thành thật nói với bạn, những giới bạn thọ đều là giả, thoái hay không đều không vấn đề. Tại sao vậy? Bạn căn bản chưa đắc giới thì bạn thoái cái gì? Căn bản chưa đắc giới. Lời này không phải là tôi nói, lời này đại sư Ngẫu Ích nói sớm nhất, sau này là đại sư Hoàng Nhất nói, họ đều là nghiên cứu giới luật. Đại sư Ngẫu Ích giảng, Trung Quốc từ thời Nam Tống trở về sau đã không còn tỳ-kheo nữa, cho nên từ thời Nam Tống trở về sau tỳ-kheo giới mà người xuất gia chúng tôi thọ, toàn bộ gọi là danh tự tỳ-kheo, hữu danh vô thực. Cho nên, đại sư Ngẫu Ích ngài cũng làm ra tám gương cho chúng ta, bạn xem sau khi ngài thọ *tam đàn đại giới*, thoái tỳ-kheo giới, cả đời ngài thọ trì Bồ-tát giới, sa-di. Bởi vì Bồ-tát giới và sa-di giới bản thân mình trước tượng Phật Bồ-tát phát thệ thọ đều có thể đạt được, chỉ duy tỳ-kheo giới, ít nhất phải

năm vị tỳ-kheo thật sự truyền thụ. Một vị tỳ-kheo thật sự đều không có, bạn làm sao đắc giới được?

Nhưng mà bạn xem đại sư Hoàng Nhất giảng cho chúng ta rất rõ ràng, giới này chúng ta không thể không thọ, giả cũng phải thọ. Tại sao vậy? Sau khi thọ xong học tỳ-kheo giới, không có người hủy báng bạn, bạn chưa thọ tỳ-kheo giới, bạn đi nghiên cứu tỳ-kheo giới, học tỳ-kheo giới, người khác sẽ mắng bạn, đây là điều Phật không cho phép, sẽ khiến người khác nghị luận. Cho nên phải biết, chúng ta thọ không phải là thật sự đắc, thật sự đắc là phải đi học, phải làm được từng điều một, đó mới gọi là thật sự đắc giới. Cho nên sau khi thọ giới phải cố gắng học giới, vậy là đúng rồi; sau khi thọ mà không học thì đây là sai lầm.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai ông ấy hỏi giúp [người khác], cư sĩ tại gia thọ Phạm Võng Bồ-tát giới liệu có thể sinh hoạt vợ chồng không, xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Bồ-tát giới tại gia có thể, nhưng Phạm Võng Bồ-tát giới thông thường là nhắm vào người xuất gia, không phải nhắm vào người tại gia. Bồ-tát giới tại gia là Anh Lạc giới, thoáng hơn Phạm Võng giới, Anh Lạc giới là 6 giới nặng 28 giới khinh, không giống Phạm Võng, Phạm Võng là 10 giới trọng 48 giới khinh, giới điều nhiều, không dễ giữ, cho nên tại gia tốt nhất là thọ Anh Lạc Bồ-tát giới.

Hỏi: Đây là câu hỏi của vị đồng tu ở Hồng Kông, ông ấy nói có vị cư sĩ, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, người này ở một mình. Khi người này sắp vãng sanh, dùng máy niệm Phật trợ niệm, máy niệm Phật liệu có thể dẫn dắt người này niệm Phật vãng sanh Tịnh độ không?

Đáp: Có thể! Con người vào lúc lâm chung, quan trọng nhất là phải có người nhắc nhở họ niệm Phật, không tới mức bị gián đoạn câu Phật hiệu, không đến mức có vọng tưởng. Cho nên có đồng tu giúp họ trợ niệm, rất tốt; không có thì dùng máy niệm Phật cũng vô cùng tốt. Máy niệm Phật có lúc tôi cảm thấy còn tốt hơn con người, bởi vì con người có vọng niệm, máy niệm Phật không có vọng niệm, con người có lúc còn khởi tâm động niệm, máy niệm Phật chỉ giúp đỡ niệm Phật, sẽ không có khởi tâm động niệm.

Hỏi: Đây cũng là câu hỏi của một vị đồng tu ở Hồng Kông, ông nói đệ tử xuất thân từ quân đội, tham gia quân đội làm công việc chữa bệnh và chăm sóc, phục vụ quân đội gần 20 năm. Máy năm gần đây bản thân an bản giữ đạo niệm Phật, cố gắng đoạn trừ tập khí ác, tu hết thấy thiện, tùy duyên qua ngày, nhưng lại có duyên với rất

hiều vị pháp sư tới Hồng Kông, muốn tránh cũng không tránh được. Ông ấy có hai câu hỏi, câu hỏi đầu tiên, nửa năm gần đây, trong lòng có lúc có cảm giác loạn, đặc biệt là sau khi nghe điện thoại của một vị pháp sư hay pháp vương nào đó. Do đó mà đệ tử cắt điện thoại trong nhà hơn một tháng, tắt điện thoại di động cũng hơn ba tháng, bình thường niệm Phật cũng có hồi hướng cho họ sớm thành Phật đạo, làm như vậy liệu có đúng dẫn viên mãn không?

Đáp: Đúng vậy, càng ít tiếp xúc càng tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, người niệm Phật, ác nghiệp đời trước liệu có thể xuất hiện báo trước thời hạn không?

Đáp: Những chuyện này không cần để ý tới là được, cho dù có ác duyên, hoàn cảnh xấu cũng không cần để trong lòng, trong lòng chỉ có A-di-đà Phật. Ngoài A-di-đà Phật, bất kỳ vấn đề gì, thiện hay ác, thuận hay nghịch đều không cần để ở trong lòng, bạn mới có thể đạt được tâm thanh tịnh. Bạn vẫn còn nghĩ tới những điều này, tâm của bạn không thanh tịnh nữa, vậy thì đối với công phu của bạn sẽ sanh ra chướng ngại.

Hỏi: Vị đồng tu này cũng tới từ Hồng Kông, câu hỏi của ông ấy là, bản thân con ngoài lễ Thanh Minh, Trùng Dương, Vu Lan Bồn sẽ siêu độ người thân đã mất ra, mỗi khi Phật đường có Phật thất, Lương Hoàng Sám, Phóng Diệm Khẩu và Phóng Mông Sơn v.v. con đều sẽ tham dự, để cầu siêu độ cho người thân đã mất. Những nghi thức này bản thân con cũng đã liên tục tham dự mấy năm nay, xin hỏi pháp sư, những nghi thức này liệu thật sự có thể siêu độ người thân đã mất không?

Đáp: Siêu độ người thân đã mất thật sự không nằm ở nghi thức, là ở tu trì của bạn, sự chân thành của bạn và sự tu trì của bạn, đó mới là nhân tố siêu độ thật sự. Chúng ta xem Ảnh Trần Hồi Ưc Lục của lão pháp sư Đàm Hư, đó là truyện ký của lão pháp sư Đàm Hư, trong đó có ghi chép một mẫu chuyện siêu độ vong linh, sau khi bạn đọc xong sẽ hiểu. Đó là chuyện xảy ra khi lão pháp sư còn chưa xuất gia, họ có ba người bạn mở một tiệm thuốc Đông y, trong đó có một người học Phật rất kiên thành, mỗi ngày đọc kinh Lăng Nghiêm. Cũng không có ai dạy, họ cũng không có sư phụ, tự mình niệm, niệm tám năm, cho nên tựa đề câu chuyện đó của ông ấy là “Tám năm gian khổ đọc Lăng Nghiêm”. Tám năm đọc một bộ kinh, không dễ dàng, bạn liền biết được sự thành tâm của ông ấy, ông ấy có thể duy trì không gián đoạn, đây gọi là định. Người bình thường chúng ta gọi là bền chí, người này bền chí, bền chí lâu ngày chính là định, đó là sanh ra công đức.

Người bạn đọc kinh này có một hôm vào buổi trưa, không có ai tới mua thuốc, ông ấy ngủ gật ở trong quầy. Ngồi ở đó ngủ gật liền nằm mơ một giấc mộng, mơ thấy có hai người từ bên ngoài tới tiệm tìm ông. Ông vừa nhìn thấy hai người này thì trong lòng rất sợ hãi, hai người này đã chết rồi, chết như thế nào? Trước đây tranh chấp tiền tài nên [cùng ông] kiện tụng, ông ấy thắng kiện, hai người này thua kiện nên treo cổ tự sát chết. Sau đó ông ấy rất hối hận, không nên làm chuyện này, bạn xem vì chút chuyện nhỏ này mà đã hại hai mạng người, cũng rất đau buồn. Nhìn thấy hai người này, sợ họ tới báo thù, kết quả nhìn thấy họ cũng rất hòa nhã, đi tới trước mặt liền quỳ xuống. Ông ấy hỏi họ tới làm gì? Họ nói tới cầu được siêu độ, trong lòng ông nghĩ không tới gây phiền phức, tới cầu siêu độ. Ông ấy nói cách siêu độ như thế nào? Họ nói chỉ cần ông đồng ý là được. Được, tôi đồng ý, nhìn thấy hai con quỷ này đập lên đầu gối của ông, đập lên vai của ông rồi bay lên trời. Bạn xem siêu độ đơn giản như vậy đó, công phu tám năm gian khổ đọc Lăng Nghiêm, đơn giản vậy thôi.

Sau khi hai con quỷ rời đi, lại nhìn thấy có hai người tới, một người lớn, một đứa nhỏ, nhìn kỹ lại [hóa ra] là người vợ đã mất của ông ấy, đứa nhỏ là con trai ông ấy, cũng tới trước mặt quỳ xin siêu độ. Phương pháp giống vậy, siêu độ như thế nào? Đồng ý là được, cũng nhìn thấy họ đập lên đầu gối, đập lên vai rồi bay lên trời. Bạn liền biết được Phật pháp trọng thực chất, không trọng hình thức. Bình thường chúng ta thỉnh pháp sư siêu độ, có thể siêu độ hay không phải xem công phu tu hành của pháp sư, họ thật sự có tu hành, thật sự tu hành; không có tu hành, vậy tức là nói làm thì tốt hơn không làm một chút, chỉ có thể nói như vậy thôi, trên thực tế không có hiệu quả gì. Các bạn nghĩ thử xem Lương Hoàng Sám, Lương Hoàng Sám là ai làm chủ pháp? Là Bảo Chí Công, Bảo Chí Công là Quán Thế Âm Bồ-tát hóa thân, cho nên thật sự có hiệu quả. Bạn không phải là người thật sự có đạo tâm, có tu trì, vẫn là ít làm thì tốt hơn, tại sao vậy? Bạn nợ người khác món nợ này, tương lai bạn làm sao trả? Chuyện này rất đáng sợ. Cho nên cung kính, thành khẩn mà làm, chắc chắn không được vì danh văn lợi dưỡng, chúng ta làm được [như vậy] có lẽ còn có chút công đức. Nếu như trong đó xen tạp danh văn lợi dưỡng, xen tạp tâm tạp loạn thì không có hiệu quả, vậy thì lúc làm sẽ có lỗi với người đã khuất.

Hỏi: Vị đồng tu Lý ở Liêu Ninh hỏi là, anh ấy nói con cái đã đến tuổi đi học, có cho con cái đi học không? Hay là chuyên học giáo dục nhà Nho? Con là đứa trẻ học tập Đệ Tử Quy, con phải làm thế nào mới có thể sửa được tập khí thói xấu? Tại sao khi tập khí thói xấu tới rất khó khắc chế, chúng con phải khắc chế như thế nào?

Đáp: Rất khó vẫn phải khắc chế mới được, không được nói khó thì không khắc chế. Khó là thế nào? Tập khí quá nặng, bạn đã dưỡng thành mấy chục năm rồi, hiện tại muốn đoạn trừ ngay lập tức, làm gì dễ dàng như vậy? Tập khí bạn dùng bao nhiêu năm để dưỡng thành thì vẫn phải dùng bấy nhiêu năm mới có thể trừ bỏ. Cho nên nhất định phải có tín tâm, phải có tâm kiên trì, đừng sợ hãi, từng giờ từng phút đều cảnh giác, điều này rất quan trọng. Vậy cảnh giác, ai tới cảnh giác bạn? Chỉ có ngày ngày đọc kinh, ngày ngày nghe kinh mới có thể nhắc nhở bạn, không có người nhắc nhở thì chớp mắt đã quên rồi, cảnh giới hiện tiền, thói quen cũ lại bộc phát. Đây là điều thường tình của con người, không phải chỉ mình bạn, tất cả những người tu hành đều có thói xấu này. Đây là thời gian dài, bản thân phải kiên trì, quyết định không buông lỏng, phải nghiêm túc nỗ lực mới được. Đệ Tử Quy là phương pháp tốt nhất sửa đổi thói xấu, nhất định phải thực hành trong cuộc sống hàng ngày.

Còn chuyện con cái tới tuổi đi học, bạn không cho chúng đi học, làm trái với pháp luật của đất nước, bạn không cho chúng đi học thì bạn làm sao dạy chúng? Vậy thì bạn phải có phương pháp hay để dạy chúng. Chúng tôi cũng nghĩ tới vấn đề này, rất nhiều phụ huynh tới nói vấn đề này với tôi, cho nên chúng tôi quyết tâm muốn mở một trường học ở Trung Quốc. Trường học này của chúng tôi là bắt đầu mở từ mầm non cho đến đại học, trong này coi trọng giáo dục luân lý đạo đức, đặc biệt là mầm non và tiểu học, tỷ lệ này chiếm rất lớn; tới cấp 2 trở lên, dần dần sẽ mở rộng tiếp nhận một số giáo dục khoa học kỹ thuật. Tóm lại, giáo dục luân lý đạo đức là đặc sắc của chúng tôi. Hiện tại trừ bị, đang trong thời gian trừ bị, trường học có khả năng tháng sau khởi công, chúng tôi dự định tháng 8 khởi công, chắc là khoảng một đến hai năm mới có thể xây xong, địa điểm là Khánh Vân – Sơn Đông. Tại sao lại tới đó? Lãnh đạo nơi đó quá nhiệt tình, chúng tôi bị ông ấy cảm động. Ông ấy nói loại trường học này nên xây ở Sơn Đông, Sơn Đông là quê hương của Khổng lão phu tử, thầy không được đi nơi khác. Vô cùng nhiệt tình, chúng tôi thật sự bị ông ấy cảm động, cho nên quyết tâm mở ở chỗ ông ấy.

Tin tức truyền tới tỉnh, trong tỉnh liền không vui, đây là chuyện lớn, làm sao có thể mở ở huyện nhỏ của anh được? Tỉnh muốn tranh, tranh thì hiện tại chúng tôi có một phương pháp điều giải, đó là mầm non, tiểu học, đại khái cả cấp hai mở ở Khánh Vân, cấp ba và đại học thì nghe theo ý của chính quyền tỉnh, có thể là ở Tế Nam. Chúng tôi cũng rất muốn mở ở Khúc Phụ, Khúc Phụ là quê nhà của Khổng lão

phu tử, phải xem tương lai họ phối hợp với chúng tôi như thế nào. Cho nên chúng tôi quyết định mở trường học này, tương lai học sinh của chúng tôi đều ở trong trường thì sẽ không bị ô nhiễm. Chúng tôi nhất định sẽ quản lý nghiêm khắc, hi vọng trường học này có thể xây được, đích thực là sanh ra hiệu quả tốt, hi vọng lại phổ biến đến các nơi khác trên toàn quốc, chúng tôi có cách làm này.

Hiện tại đã hết thời gian chưa? Vẫn còn câu hỏi, câu hỏi còn lại để cho lần sau. Ngày mai chúng ta nghỉ ngơi một ngày, ngày kia tôi phải tới Úc tham dự hội nghị hòa bình của Liên Hợp Quốc. Tôi cũng từng nói với mọi người rồi, tôi tham gia hoạt động của Liên Hợp Quốc lần này là lần cuối cùng, sau này tuổi tác lớn rồi sẽ không tham gia nữa, tôi hi vọng sẽ do những đồng tu trẻ tuổi thay tôi tham gia. Nhưng thật sự giải quyết vấn đề vẫn là phải mở trường dạy học, hiệu quả tốt hơn học. Bạn xem thầy Thái tổ chức hai khóa tọa đàm Đệ Tử Quy ở đây, lần đầu tám tiếng, lần hai là bốn mươi tiếng, rất có hiệu quả, học không có hiệu quả. Tôi tham gia hội nghị Liên Hợp Quốc năm lần, tôi đều hiểu họ rất sâu, hiện tại tôi kiến nghị Liên Hợp Quốc, hy vọng họ mở lớp dạy học, đừng học nữa.

Tốt rồi, hôm nay chúng ta nói tới chỗ này đã viên mãn. Ngày mười bảy tôi sẽ quay lại, đi mười ngày.